

רע"פ 346/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 346/22

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 65241-05-21 מיום 8.12.2021 שניתן על ידי כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל וחיה זנדברג

בשם המבקש:

עו"ד דוד ברהום

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל-ח' זנדברג) בעפ"ג 65241-05-21 מיום 8.12.2021, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא י' מינסקביץ) בת"פ 7425-04-19.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשלוש עבירות תקיפת קטין בידי אחראי לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש הוא אב ל-18 ילדים. במספר מקרים, נקט אלימות כלפי ילדיו הקטינים. בין היתר צבט אותם בידיהם, סטר על ידם, משך באוזניהם, ועוד. כתב האישום מפרט כי בהזדמנות אחת הכה את א' ו-ח' במקל; בהזדמנות אחרת הכה את ח' במקל בזרועותיה ובפניה, עד שהמקל נשבר; ובמועד נוסף הכה את י' בידיו.

2. בגזר הדין, שניתן ביום 18.4.2021, העיר בית המשפט כי הוא מתקשה לקבל את עמדת המשיבה לפיה מתחם העונש ההולם נע בין שישה חודשי עבודות שירות ועד שנה וחצי במאסר, ותחת זאת העמיד את מתחם העונש על שנה ועד שנתיים וחצי מאסר בפועל. בשים לב לכך שהמבקש קיבל אחריות למעשיו ולתסקירי שירות המבחן בעניינו, מצא בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש, ולהשית על המבקש חמישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים וצו מבחן לשנה.

3. המבקש ערער על גזר דין זה, וערעורו התקבל בחלקו. בית משפט קמא דחה טענות שונות שהעלה המבקש, אך מצא כי בית משפט השלום לא נתן ביטוי לכך שהמבקש שהה במעצר ממש במשך כחודש, ולפיכך העמיד את עונשו על ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

4. המבקש אינו משלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

5. בבקשתו, טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלה משפטיות החורגות מעניינם של הצדדים, באשר למצב דברים בו נקבע מתחם עונש גבוה מזה שטענה לו המשיבה. על פי הטענה, על בית משפט קמא היה "לכבד את עמדת המדינה" ביחס למתחם העונש לו טענה המשיבה. עוד נטען כי יש ליתן למערער רשות ערעור משיקולי צדק ועקב טעם אנושי מצפוני, שכן עבודות השירות שנגזרו על המבקש יחריפו את מצבה הכלכלי של משפחתו.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או במקרים חריגים משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 2501/21 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.2021)).

8. במהותה, הבקשה ממוקדת בחומרת העונש שנגזר על המבקש. כידוע, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש אינה מצדיקה ליתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בעבירות דומות (ראו, למשל: רע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.2021)).

בעניינו, המבקש אינו טוען במפורש כי עונשו סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה - וממילא טענה כזו לא יכולה הייתה לעמוד (ראו והשוו, למשל: רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (7.6.2021)). בזאת די כדי לדחות את הבקשה.

יוער, כי לא מצאתי ממש בטענת המבקש כי בית משפט השלום טעה משסטה ממתחם העונש שטענה לו המשיבה, משבסופו של יום ובמבחן התוצאה העונש שהוטל עליו בבית משפט השלום - חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות - מצוי מתחת לרף התחתון במתחם שלו טענה המשיבה, ובית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על ארבעה חודשי עבודות שירות.

9. למעלה מן הצורך, יוער כי עונשו של המבקש לא רק שאינו מחמיר באופן קיצוני - אלא שהוא מקל באופן מופלג. המערער הודה בכך שהכה את ילדיו במספר הזדמנויות, ובאחת מהן אף הכה את בתו במקל עד שהמקל נשבר. ספק אם עונש בן ארבעה חודשי עבודות שירות בלבד משקף את חומרת המעשים, ובוודאי שעונש כזה בגין מעשי אלימות כה חמורים, שבוצעו בקטינים על ידי אביהם, אינו מצדיק מתן רשות ערעור.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשפ"ב (17.1.2022).

ש ו פ ט